

[Ministeren for offentlige arbejder]

statninger, uden at vi i øvrigt havde spor garanti for, om beløbet var rigtigt eller ej. Vi har på forlods bevilling udbetalt disse penge, således at ingen skulle komme i nød af den grund. Det har ikke skortet på vejvilje fra ministeriet for offentlige arbejders side. Jeg mener heller ikke, det har skortet på velvilje fra de forskellige kommuners side. Når der skal udbetales erstatning, er det også nødvendigt, at vi ser på erstatningernes størrelse. Det har jo f. eks. vist sig, at en erstatning, der fra brugerens side var opgjort til 800.000 kr., lige pludselig kom ned på 400.000 kr. Den slags eksempler har vi mange af. Vi må hele tiden bearbejde det, og derfor tager det lidt længere tid, end vi egentlig havde troet fra starten, med det personale, som vi ikke har fået forøget i ministeriet for offentlige arbejder, men jeg tror, vi får det løst til fuld tilfredshed for dem, det er gået ud over.

Jeg er meget positivt indstillet over for dette forslag, men der ligger en lang række detaljer gemt i det, som vi naturligvis må have meget, meget nøje undersøgt, før vi hopper ud i et sådant forslag som det, forslagsstillerne er kommet med.

Svend Heiselberg (V):

Det, man hørte, var en arrogant minister. Man kan vel sætte spørgsmålstegn ved, om ministeren også er kompetent til at være så arrogant, som tilfældet er.

Vi har fremsat et beslutningsforslag. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er ualmindeligt, at man kommer med et beslutningsforslag, der ikke er mere uddybende end det, vi er kommet med. Jeg synes, at det er en mærkelig opførsel af regeringen og også af den socialdemokratiske ordfører, når de kalder beslutningsforslaget for amatøragtigt. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor jeg ikke fik svar på mit spørgsmål, for vi spurgte allerede den 22. januar 1982, hvad ministeren agtede at gøre. Når vi spurgte, var det jo bl. a., fordi socialdemokratiet og hr. Heinesen, som jeg også har nævnt, under pressens store bevågenhed i sandstorm og havskum stod og fortalte om alt det gode, man ville gøre for de mennesker, der har lidt nød i forbindelse med stormflodskatastrofen. Derfor er det en underlig opførsel, og jeg håber, at ministeren vil besvare mine spørgsmål, og jeg kan love ministeren helt bestemt, at i

morgen vil der blive rykket for de seks spørgsmål. Så skal ministeren, hvis vi ikke får svar på anden måde, komme til i salen at besvare alle seks spørgsmål, som er blevet stillet den 22. januar 1982.

Dyremose (KF):

Jeg vil godt først sige til ministeren, at han indsnævrer min afgrænsning af naturkatastrofer ved at sige, at det kun er stormflod. Det er rigtigt, at stormfloden var den aktuelle anledning til, at sagen blev taget op, men vi siger i vores bemærkninger til forslaget under punkt 3:

»En naturkatastrofe kan ramme overalt i landet«. Det kan en stormflod som bekendt ikke, og deri ligger altså, at vi går videre end stormflodsbegrebet.

Derudover siger vi også i bemærkningerne under punkt 6 i diskussionen om afgrænsning, at der kan være forskellige interesser. Derfor vil vi have en fondsbestyrelse, hvis formand og flertal er uafhængige af forsikringsinteresser, da afgrænsningen mellem skader, der kan dækkes af almindelige forsikringer, og skader, der skal dækkes af naturkatastrofefonden, eventuelt kan blive et konfliktspørgsmål, selv om der i forbindelse med etableringen af naturkatastrofefonden skal foretages en afgrænsning mellem denne og almindelige skadesforsikringer. Jeg synes nok, at både ministeren og den socialdemokratiske ordfører har overset, at det står i bemærkningerne. Vi er klar over, at der skal ske en afgrænsning, og vi mener og påpeger, at den afgrænsning skal ske, før vi er i situationen, for det var netop det, der var problemet i den aktuelle sag, at det ikke var sket. Derfor var der nogen tvivl om, hvad der egentlig var forsikringsdækning for, og hvad der ikke var forsikringsdækning for. Når så ministeren siger, at vi ikke har villet gå ind i problemstillingen, og så tre sætninger længere fremme siger, at der er mange store problemer, som skal overvejes, inden man kan tage endelig stilling til det konkrete forslag, så har ministeren jo selv givet svaret på, hvorfor vi ikke er kommet med et lovforslag, men med et beslutningsforslag.

Vi erkender ydmygt som oppositionspartier, at vi har ikke embedsmandsapparatet til rådighed til at foretage alle de kulegravninger og alle de vurderinger, der skal foretages.